

17007777

Gedeputeerde Staten
**De voorzitter van
Provinciale Staten van Zeeland
p/a Statengriffie**
onderwerp
Position Paper Bestuurlijk Platform Visserij

kenmerk
17007550

behandeld door
J. Broodman
(0118) 631443
verzonden**11 APR. 2017**

Middelburg, 11 april 2017

Geachte voorzitter,

Hierbij zenden wij u het Position Paper toe dat is opgesteld door het Bestuurlijk Platform Visserij (BPV). Het BPV is een samenwerkingsverband van de Nederlandse visserijgemeenten en –provincies en staat onder voorzitterschap van gedeputeerde De Bat.

Dit Position Paper is toegezonden aan de visserijwoordvoerders van de politieke partijen in de Tweede Kamer en de kabinets-informateur met het verzoek dit te betrekken bij de kabinetsonderhandelingen.

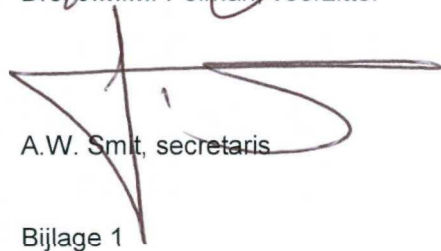
Wij stellen u voor het Position Paper voor kennisgeving aan te nemen.

Met vriendelijke groet,

gedeputeerde staten,

Drs. J.M.M. Polman, voorzitter

A.W. Smit, secretaris

Bijlage 1

Bestuurlijk Platform Visserij
Postadres: Postbus 77
8320 AB URK

Betreft: Position paper Bestuurlijk Platform Visserij t.b.v. de kabinetsonderhandelingen

Middelburg, 4 april 2017

Mijnheer/Mevrouw,

In 2002 hebben de portefeuillehouders visserij van enkele visserijgemeenten het initiatief genomen om de bestuurlijke krachten te bundelen. Om dit te realiseren is het Platform Visserijgemeenten opgericht. Het doel was destijds het ondersteunen van de visserijsector bij de belangenbehartiging richting de landelijke overheid en de Europese Commissie. Gaandeweg is het aantal gemeenten gegroeid tot 16.

In 2003 is het samenwerkingsverband van de visserijgemeenten uitgebreid met de zogenaamde zoutminnende provincies; provincies die een belang hebben in de visserij. Als eerste zijn de provincies Noord-Holland en Zeeland toegetreden, daarna volgden Flevoland, Groningen, Friesland en Zuid-Holland. Vervolgens is de naam van het Platform Visserijgemeenten gewijzigd in Bestuurlijk Platform Visserij (BPV).

Het BPV is hét platform voor provinciale en gemeentelijke bestuurders dat de belangen van de visserijgemeenschappen behartigt.

Positie en omvang Nederlandse visserijsector

De Nederlandse visserijsector draagt sterk bij aan de wereldwijde voedselvoorziening door goed betaalbare en heel gezonde eiwitten in de vorm van gemiddeld ca. 6 miljoen vismaaltijden per dag af te zetten in landen met een lage koopkracht in vooral Afrika.

Het visserijcomplex bestaat uit de primaire visserij (626 vaartuigen in 2014), de visverwerkende industrie, de toeleveranciers zoals aardolie- en machine-industrie, transportbedrijven, zakelijke dienstverlening en de distributiebedrijven rondom de export en

de consumptie van vis. De bijdrage van de toeleveranciers en distributeurs is beperkt tot hun activiteiten gericht op de primaire visserij en de visverwerkende industrie.¹

Nederland is binnen Europa één van de grootste draaischijven op het gebied van seafood in de EU. Het overgrote deel van deze vis wordt buiten onze landsgrenzen afgezet. Onze veelzijdige visserijsector profiteert daarbij van die draaischijffunctie die is opgebouwd in de verwerking en afzet van vis, schaal- en schelpdieren en bijbehorende producten.

Voor een aantal 'nationale' producten zoals schol, tong, haring, garnalen, mosselen en paling is Nederland een heel belangrijke speler met niet alleen toonaangevende ondernemingen in de verwerking en afzet maar ook in de vangst en/of kweek. Ook voor onze 'nationale' producten geldt dat het merendeel naar het buitenland wordt verkocht.

De Nederlandse vissector (aanvoer, verwerking en handel) bood in 2014 werkgelegenheid aan 11.500 mensen, terwijl de toegevoegde waarde van het visserijcomplex de laatste jaren vrijwel stabiel ligt op een niveau van 0,2% ten opzichte van de nationale toegevoegde waarde.

De export van vis en visproducten in de periode 2008-2014 groeide met 25%. Afgezien van een dip in 2009, veroorzaakt door de economische recessie en daarmee een algemene teruggang van het handelsverkeer, is de export na 2009 steeds jaarlijks toegenomen. Exportcijfers over 2014 laten zien dat de exportwaarde fors is toegenomen ten opzichte van het jaar ervoor, namelijk met 11% tot bijna 2,9 mld. euro.² Daarmee vormt het visserijcomplex voor een aantal visserijgemeenten een belangrijke economische pijler.

Kansen en uitdagingen sector

Volgens het BPV liggen de kansen voor het versterken van de economische positie van de vissector vooral bij het verhogen van de toegevoegde waarde, door met name het verbeteren van de kwaliteit (certificering, versheid), het verbreden van het assortiment, het vergroten van de efficiëntie (energie, arbeid, logistiek), het verbeteren van het imago (transparantie, communicatie), het samenwerken in de keten en het duurzamer omgaan met de visbestanden.

De vissector zal echter flink moeten blijven investeren in het ontwikkelen van innovatieve technieken en de kennis om deze technieken efficiënt toe te passen, alleen dan lukt het om de duurzaamheid van de visserij te vergroten. Om het rendement te verbeteren moeten de producten van de Nederlandse vissector nog meer in de markt worden gezet als kwaliteitsproducten.

¹ Bron: Visserij in Cijfers 2016 (Wageningen University & Research)

² Bron: Visserij in Cijfers 2016 (Wageningen University & Research)

De sleutel om tot een duurzame economische ontwikkeling van de vissector te komen ligt, naast het duurzaam beheer van de visbestanden, in het verder ontwikkelen en uitbouwen van nieuw ondernemerschap. Ondernemerschap dat is gericht op marktontwikkelingen en hogere opbrengsten. Dat kan onder meer worden gerealiseerd door innovatief ondernemen, verbreding in de bedrijfsvoering of samenwerking met andere ondernemers in de visserijketen of daarbuiten. Daaronder wordt ook verstaan het ondernemerschap dat zich richt op investeringen in de bouw en het uitbreiden en moderniseren van productie-installaties voor de vissector en de aquacultuur. Hierbij zijn milieuvriendelijke productiemethoden, diversificatie van het productieproces en de producten, goede afzetmogelijkheden en intensieve consumentenvoorlichting randvoorwaarden.

Het versterken van de keten biedt nieuwe marktkansen doordat er kosten worden bespaard, de marktpositie verbetert en het leidt tot een toename van de concurrentiekracht. Met andere woorden het is een voorwaarde voor het versterken van lokale visserijgemeenschappen en het behoud van werkgelegenheid.

Om tot een verantwoorde uitvoering van het voorgaande te kunnen komen heeft de visserijsector ook uw hulp nodig en om die reden vragen wij uw aandacht voor enkele onderwerpen waarvan wij graag zouden zien dat die ook in de kabinetsformatie worden meegenomen.

J.de Bat, voorzitter Bestuurlijk Platform Visserij.

Het position paper van het Bestuurlijk Platform Visserij wordt mede ondersteund door de Visserijorganisaties Vissersbond, VisNed, Redersvereniging voor de Zeevisserij en Visfederatie

J.K.S. Nooitgedagt, voorzitter Nederlandse Vissersbond.

G.Pastoor, Voorzitter Visfederatie.

W.Visser, directeur VisNed.

Gerard van Balsfoort, voorzitter van de Pelagic Freezer-trawler Association

**POSITION PAPER
BESTUURLIJK
PLATFORM
VISSERIJ
T.B.V.
KABINETS-
FORMATIE
2017**

Samenvatting

- **Ministerie van Visserij**
Het belang van de visserijsector als wereldwijde voedselleverancier moet terug te vinden zijn in de naamgeving van het ministerie. Verder zijn er veel aspecten (GVB, post-Brexit, aanlandplicht, et.) die het belang van kwantitatieve maar zeker ook kwalitatieve uitbreiding binnen de beleidsdirecties noodzakelijk maken.
- **Natura 2000, Kaderrichtlijn Marien en sluiting visrijke gebieden**
De duurzame inspanningen van de visserijsector dienen te worden beloond door visserij in deze gebieden (weer) toe te staan en zeker geen extra gebieden te sluiten.
- **Aanlandplicht**
Gezien de grote impact die deze Europese maatregel zal hebben voor de (continuïteit van) de Nederlandse kottervloot is het BPV er voorstander van om, gezamenlijk met de visserijsector en de landelijke overheid, uitstel, opschorting of aanpassing van de aanlandplicht in Brussel bespreekbaar te maken.
- **De “Brexit”**
De sociaal-economische gevolgen van de Brexit zullen zeer voelbaar worden. Dat gaat veel verder dan de varende vloot. Het betreft ook visafslagen, visserijhavens, verwerkende bedrijven, vrieshuizen, de transportsector. Gelet op de geluiden die wij opvangen vanuit de visserijsector in het VK is het van groot belang dat er bij de onderhandelingen deskundigen vanuit de visserijsector in Nederland worden betrokken.
- **Pulskorvisserij**
Het BPV is voorstander van om de pulskorvisserij Europa als een bewezen duurzaam werkend vistuig op te nemen en als zodanig ook in regelgeving op te nemen. De tijdelijke ontheffingen moeten op de kortst mogelijke termijn omgezet worden in definitieve vergunningen.
- **Garnalenvisserij**
De garnalenvisserij vindt plaats door veel kleine ondernemers. Voor een verantwoord beheer is het essentieel dat collectieve regels hiervoor mogelijk zijn. Enkele free riders kunnen veel schade aanrichten voor de sector. Het is daarom van belang dat de PO's de mogelijkheid krijgen om duurzaamheidsregels ook voor niet leden af te dwingen. Het gemeenschappelijk visserijbeleid biedt hiervoor mogelijkheden via algemeen verbindend verklaring. Wij vragen politieke steun hiervoor.
- **Schelpdieren**
Het BPV is van mening dat de Nederlandse schelpdiersector zowel in fysieke als in regelgevings-technische zin voldoende ruimte dient te krijgen om de voor de verduurzaming noodzakelijke innovaties te kunnen uitvoeren. Daarnaast is een “level-playing field” ten opzichte van andere Europese schelpdierproducerende landen een must om de concurrentieslag op een eerlijke manier te kunnen aangaan.

1. Ministerie van Visserij

Achtergrond

Het ministerie van LNV bestond sinds 1935 als zelfstandige overheidsorganisatie, destijds onder de naam ministerie van Landbouw en Visserij. In de loop van de tijd is het belang van de visserij in de naamgeving van de opeenvolgende ministeries steeds verder verwaterd. In 2012 werd de naam verkort tot ministerie van Economische Zaken.

Stellingname BPV

Visserij is sinds 2003 dus niet meer terug te vinden in de naamgeving van een ministerie. Het heeft daarmee ook de aandacht moeten delen met andere portefeuilles en is het belang van de Visserij steeds verder naar de achtergrond geduwd. Wij wijzen hier met name op de positie van visserij ten opzichte van het pure natuurbelang. De visserijsector heeft daarmee geen goede uitgangspositie meer terwijl die juist van belang is binnen de vele dossiers die momenteel spelen en waarvan er in dit paper slechts een aantal zijn genoemd. Brussel heeft een steeds grotere invloed op de sector. In de landen om ons heen vinden we Visserij wel terug in de naamgeving. Het BPV is van mening dat we terug moeten naar een Ministerie waar meer aandacht gegeven kan worden aan de belangen van de Visserijsector als geheel. Dat kan door terug te gaan naar de situatie van voorheen (en wellicht onder een nieuwe naam) en een opsplitsing van EZ te bewerkstelligen. Visserij vraagt immers (net als alle andere beleidsterreinen die met voedselvoorziening verbonden zijn) om een specifiekere behandeling dan andere "economische zaken". Neem naast de andere onderwerpen in dit paper als voorbeeld de Ruimtelijke Ordening op de Noordzee. De komende twintig jaar zal er een gevecht worden geleverd over de "ruimte" op de Noordzee. Dan gaat over windmolens, eventuele andere alternatieven, visserij, natuurbescherming, grondwinnings etc. Net zoals Ruimtelijke Ordening op het land zal het van belang zijn dat hier de regie wordt genomen en Visserij haar mogelijkheden niet worden ontnomen. Daar zijn verschillende redenen voor te noemen, onder meer de voedselvoorziening. Vis is immers een duurzaam product met de laagste score op het gebied van de ecologische voetafdruk. Het is maar een voorbeeld van het belang van de sector die weergegeven kan worden in de naamgeving van een ministerie.

Maar we noemen nu ook alvast de heroriëntatie van het Gemeenschappelijk Visserijbeleid (GVB) en de post-Brexit. Gelet ook op de problemen die er voor de visserijsector spelen en de daaraan verbonden complexiteit die wij in dit position paper aanhalen, achten wij het van zeer groot belang dat er binnen de beleidsdirecties aandacht wordt gegeven aan uitbreiding in kwantitatieve maar zeker ook in kwalitatieve zin in al zijn aspecten!

2. Natura 2000, Kaderrichtlijn Marien en sluiting visrijke gebieden

Achtergrond

De Europese Vogel- en habitatrictlijn dateert vanuit de vorige eeuw. Daarom is een proces van herziening en modernisering aan de gang. Het grote knelpunt bij deze wetgeving is de zogenaamde omgekeerde bewijslast. De sector moet aantonen dat visserij geen invloed heeft op de Natura2000-kenmerken. En dat terwijl er op het gebied van bescherming op zee weinig kennis is. Er worden beslissingen genomen met grote gevolgen op basis van magere gegevens. Dat ligt op land iets eenvoudiger. Daar kun je de natuur in elk geval met eigen ogen zien. Maar ook daar ligt het lastig. Veel landen verschuiven hun aandacht van land naar zee. De relatieve soepelheid met N2000 op land wordt daar gecompenseerd door extra streng te zijn op zee. Dat is een slechte zaak, want daar is de visserij de dupe van. Daarenboven vraagt ook de Kaderrichtlijn Marien om invulling van beleid op de 11 indicatoren van deze Kaderrichtlijn.

Stellingname BPV

Bescherming van de natuur is geen onderwerp waar iemand (ook vanuit de visserijsector zelf) tegen kan en zal zijn. Bedacht moet worden dat de visserijsector de laatste jaren al een grote omslag heeft gemaakt in duurzamere uitvoering van de visserij. Dat blijkt niet alleen uit de vismethodieken zelf (gebruik puls, vermindering brandstofgebruik, selectiever vissen om zoveel als mogelijk ongewenste bijvangst te voorkomen, etc.) maar ook in het participeren van de sector in beheersovereenkomsten met overheid en NGO's (zoals Viswad en en Vibeg) en het behalen van diverse Marine Stewardship Council (MSC) certificeringen.

De visserijsector zelf is zich er als geen ander van bewust dat het "leegvissen" van de zee, waarvan de sector nogal eens wordt beschuldigd, niet aan de orde kan en mag zijn. Vissers zijn zich er terdege van bewust dat ook de generaties na ons hun bijdrage zullen moeten leveren aan de wereldwijde vraag naar voedsel. Daarom staan zij ook voluit achter het criterium van duurzaam visserijbeheer (Maximaal Duurzame Oogst) wat de basis vormt van het vigerende visserijbeleid.

Om die reden is grootschalige sluiting van visrijke gebieden geen optie voor de sector. Temeer omdat de onderbouwing van de noodzaak van die sluitingen veelal 'dun' om niet te zeggen 'flinterdun' is. Overigens, het wordt gemakshalve nogal eens over het hoofd gezien, destijds werd de (gedeeltelijke) sluiting van gebieden ingegeven door het feit dat de visserijsector niet duurzaam genoeg zou vissen. Met name het gebruik van bodemberoerende vismethoden lag hieraan ten grondslag. Het zou dus alleszins wenselijk zijn als de visserijsector voor haar inspanningen om tot een duurzame visserijuitvoering te komen, zou worden beloond door visserij in deze gebieden (weer) toe te staan en zeker geen extra gebieden te sluiten. Daarnaast moet de strategische functie van de zee als bron van gezond en hoogwaardig voedsel beter op waarde geschat worden.

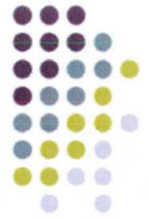
3. Aanlandplicht

Achtergrond

De aanlandplicht is onderdeel van het in 2013 hervormde Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid (GVB). Het houdt in dat voor de meeste visserijen alle vangsten van soorten waarvoor *vangstbeperkingen* gelden zowel de *maatse* als *ondermaatse* vis niet meer in zee teruggegooid mogen worden, maar moeten worden aangeland.

In de Noordzee is in de afgelopen jaren gemiddeld 40% van de vangsten als ongewenste bijvangst in zee teruggegooid. In de demersale visserij komen verreweg de meeste discards voor, gemiddeld 150.000 ton per jaar. In de pelagische visserij is de afgelopen jaren gemiddeld 2% van de vangsten (15.549 ton) in zee teruggegooid. Vaak gaat het om te kleine vissen (ondermaatse vis) of vis waarvoor de visser geen quotum heeft. Ook regelgeving die bedoeld was om de selectiviteit te bevorderen zorgt in de praktijk vaak voor discards. Aangenomen wordt dat een groot deel van de teruggegooid vis sterft.

Voor het terug in zee gooien van ongewenste bijvangsten ontbreekt maatschappelijk draagvlak en wetenschappelijke noodzaak. Er wordt verwezen naar een niet met feiten onderbouwd gevoel van verspilling. De aanlandplicht is een Europese maatregel die moet dienen als belangrijke stimulans voor vissers om selectiever te gaan vissen, en zoveel mogelijk ongewenste bijvangst te vermijden.

Stellingname BPV

Het huidige beheersysteem met visserijquota stuurt niet op wat vaartuigen vangen maar op wat vaartuigen aanlanden. Een visserman die geen quotum heeft voor een bepaalde soort kan deze overboord gooien. In de toekomst mag dat niet meer. Dit maakt het mogelijk in de toekomst de bestaande regelgeving te vereenvoudigen. Vereenvoudiging van de regelgeving is niet alleen een wens van Nederland, maar ook van de Europese Commissie en andere lidstaten. Zo maakt de aanlandplicht naar mening van Nederland het zeedagensysteem overbodig.

Het BPV is voorstander van maatregelen die leiden tot een systeem waarbij duurzamer met de visbestanden wordt omgegaan. Een duurzame visserij wordt naar de mening van het BPV echter niet bereikt met invoering van de aanlandplicht. Noch vanuit economisch, noch vanuit ecologisch perspectief lijkt het ons dan ook wenselijk de Europese aanlandplicht in te voeren. Daarnaast plaatsen wij vraagtekens bij de handhaafbaarheid ervan. Gezien de grote impact die deze Europese maatregel zal hebben voor de (continuïteit van) de Nederlandse kottervloot is het BPV er voorstander van om, gezamenlijk met de visserijsector en de landelijke overheid, uitstel, opschorting of aanpassing van de aanlandplicht in Brussel bespreekbaar te maken. Dat moet wel binnen de vigerende regelgeving, die in co-decisie tot stand is gekomen. In de periode tot het nieuwe beleid dient de inzet dan ook te zijn gericht op het scheppen van maximale rek en ruimte binnen (en soms ook buiten) de afgesproken beleidskaders. Inzet op een werkende discardban, lerend van voorbeelden in andere landen, na 2022 is gewenst.

4. De “Brexit”

Achtergrond

Een meerderheid van de Britten stemde 23 juni vóór een vertrek uit de Europese Unie. Wanneer de Brexit daadwerkelijk een feit wordt, is nog onzeker. Nederlandse vissers dreigen tussen wal en schip te vallen door de gevolgen van de Brexit. Meer dan de helft van de totale visvangst van de Nederlandse visserij vindt plaats in wateren rondom het Verenigd Koninkrijk. Die Britse wateren zullen nu teruggeëist worden door de Engelsen, vrezen vissersbonden en politiek Den Haag.

Stellingname BPV

Het Britse water is van groot belang voor onze vloot en visserijhavens. De toon van de Britse vissers wordt echter steeds grimmiger. Dat wordt ook geconstateerd door de belangenorganisaties VisNed, de Nederlandse Vissersbond en de Europese vereniging voor Pelagische visserij PFA. De verwachting is dat er maar weinig sectoren zullen zijn in Nederland waar de negatieve impact van de Brexit zo groot kan zijn als bij de visserij.

Nu het Verenigd Koninkrijk zich van Europa afscheidt, gaan er bij de Britse politiek en de Britse vissersbonden stemmen op hun zeeën voor louter de Britse vissers toegankelijk te maken en de buitenlandse belangen in de sector te verbreken. De Engelse visserijsector zou verder de visrechten naar zich willen toetrekken. Wij vrezen eveneens dat onder andere de Nederlandse pulsvisserij niet meer wordt toegestaan.

Onze vrees is voorts dat de Engelse regering haar oor te luister legt bij dat deel van de sector dat zegt dat de visserij “de lakmoesproef van de Brexit” gaat worden. En de gevolgen daarvan zouden vooral doorwerken in de oude Nederlandse visserijgemeenschappen. De pelagische sector heeft een afhankelijkheidspercentage van boven de 80%. In de kottervisserij is de visserij op Texel bijvoorbeeld voor meer dan 70 procent afhankelijk van de Engelse wateren. Maar ook in visserijgemeenschappen als Arnemuiden, Katwijk, Stellendam en zeker ook op Urk zullen de sociaal-economische gevolgen dan zeer voelbaar worden. Dat gaat veel verder dan de varende vloot. Het betreft ook visafslagen, visserijhavens, verwerkende bedrijven, vrieshuizen, de transportsector.

Gelet op de geluiden die wij opvangen vanuit de visserijsector in het VK is het van groot belang dat er bij de onderhandelingen deskundigen vanuit de visserijsector in Nederland worden betrokken.

5. Pulskorvisserij

Achtergrond

In de Europese Unie is vissen met elektriciteit weliswaar verboden maar sinds 2009 vist een aantal Nederlandse vissers met een ontheffing met de pulstechniek. Na een stevige lobby van met name de Rijksoverheid zijn er in 2014 extra ontheffingen verleend tot een totaal van 84, waardoor de meeste kotters (in ieder geval voorlopig) kunnen vissen met de puls.

Stellinginname BPV

De pulskorvisserij is het innovatieve antwoord van de visserijsector op de vermeende negatieve gevolgen die de bodemberoerende boomkorvisserij met wekkerkettingen op de (Noordzee)bodem zou hebben. Na enkele jaren doorontwikkelen van de pulstechniek lijken de voordelen van deze wijze van vissen evident: minder bodemberoering, minder brandstofverbruik en een selectievere visserij zijn de meest in het oog springende.

Diverse wetenschappelijke onderzoeken hebben inmiddels aangetoond dat sprake is van een niet alleen uit economisch maar zeker ook uit ecologisch perspectief verantwoorde visserijmethode.

Het BPV is voorstander van om de pulskorvisserij Europa als een bewezen duurzaam werkend vistuig op te nemen en als zodanig ook in regelgeving op te nemen. De tijdelijke ontheffingen moeten op de kortst mogelijke termijn omgezet worden in definitieve vergunningen.

6. Garnalenvisserij

Achtergrond

De sector garnalenvisserij werkt aan duurzame vangstmethoden het bewijs hiervoor is geleverd door de organisatie die certificeert en haar bevindingen in een rapportage heeft verwoord. Goed nieuws voor de garnalenvissers die nu goed op weg lijken het felbegeerde MSC-certificaat te gaan halen.

Met het principeakkoord over het pakket aan maatregelen om NB-wetvergunningen te krijgen in Noord- en Waddenzee, is een tweede succes behaald en kan met een black-box om de visplekken op zee te kunnen bepalen de regels worden gehandhaafd. Voor de

garnalenvissers een behoorlijk offer maar dan moeten voor free-riders dezelfde maatregelen gelden, is winst voor de duurzame visserij.

Stellingname BPV

De garnalenvisserij vindt plaats door veel kleine ondernemers. Voor een verantwoord beheer is het essentieel dat collectieve regels hiervoor mogelijk zijn. Enkele free riders kunnen veel schade aanrichten voor de sector. Het is daarom van belang dat de PO's de mogelijkheid krijgen om duurzaamheidsregels ook voor niet leden af te dwingen. Het gemeenschappelijk visserijbeleid biedt hiervoor mogelijkheden via algemeen verbindend verklaring. Wij vragen politieke steun hiervoor.

7. Schelpdieren

Achtergrond

De schelpdiersector is het voorbeeld in de visserijsector als het gaat om de introductie van innovatieve kweekmethoden die gebaseerd zijn op verduurzaming van de bedrijfsvoering. De Producentenorganisatie voor de Nederlandse mosselcultuur heeft in oktober 2008 tezamen met de (toenmalige) minister LNV en een viertal natuurbeschermingsorganisaties het convenant "Transitie mosselsector en natuurherstel Waddenzee" ondertekend. Op basis van dit convenant wordt fasegewijs de visserij op (bodem-)mosselzaad afgebouwd, ten gunste van de invang van mosselzaad in de waterkolom. De uitvoering van het convenant loopt naar tevredenheid en zal naar verwachting in 2020 afgerond worden. De oesterkwekers worden de laatste jaren in toenemende mate geconfronteerd met sterfte in de oesterbestanden als gevolg van een virus en een roofslak. Sterfte die op sommige percelen kan oplopen tot 90% van het totaal aan kweekoesters. Tenslotte is in de zomer van 2016 voor de eerste maal tetrodotoxine aangetroffen in oesters en mosselen in de Oosterschelde. Omdat de verantwoordelijke instanties in Nederland geen ervaring hebben opgebouwd met deze neurotoxine, is besloten de handel in schelpdieren volledig stil te leggen zodra de aanwezigheid van de stof wordt vastgesteld. Dit in tegenstelling tot andere Europese landen. Dit leidt derhalve tot scheve concurrentieverhoudingen en onevenredige schade voor de Nederlandse schelpdierproducenten en -handel.

Stellingname BPV

Het BPV is van mening dat de Nederlandse schelpdiersector zowel in fysieke als in regelgevings-technische zin voldoende ruimte dient te krijgen om de voor de verduurzaming noodzakelijke innovaties te kunnen uitvoeren. Daarnaast is een "level-playing field" ten opzichte van andere Europese schelpdierproducerende landen een must om de concurrentieslag op een eerlijke manier te kunnen aangaan.